

[Christmas Møller.]

vort Vedkommende paa samme Maade, som vi gjorde det i Fjor, vende os imod det og ønsker, at det stemmes ned. Jeg skal kun yderligere tilføje et Par enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen sagde, at han ønskede ikke at fremkalde nogen Militærdebat, og det er vel i og for sig ogsaa rimeligt, naar man tænker paa, at der vel inden saa forfærdelig længe vil blive givet Tinget Anledning til at føre en saadan —, medmindre det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen og den højtærede Forsvarsminister fandt det rimeligt ved denne første Lejlighed at give Tinget Underretning om, paa hvilket Grundlag vi overhovedet behandler et Lovforslag som dette. Det var dog naturligt at sige, til hvilket Punkt Regeringen er kommet, og paa hvilket Stade den overhovedet staar. For naar man kommer med et Lovforslag til Rigsdagen, er det naturligt at sige, ud fra hvilke Forudsætninger man mener det er rimeligt at komme med et saadant Lovforslag.

Den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, som jeg henvender mig til, er jo Folk, som er Hædere af alt i Retning af hemmeligt Diplomati, og som aldeles ikke ønsker, at Vælgerfolket ikke skal holdes underrettet om alt, hvad der har Vælgernes særdeles Interesse. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen siger, at den Forhandling kan vi udskyde til senere, men det var virkelig naturligt for dem at give Tinget og dermed Offentligheden Underretning om, paa hvilket Stade de Herrer overhovedet staar.

Jeg understreger, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, at den slettest mulige Militærpolitik eller den slettest mulige Maade at løse hele Forsvarsspørgsmaalet paa i en Tid som vor var at give Penge ud til Mandskab, til Soldater, men ikke give dem til Materiel. Jeg forstaaer, at det ærede Medlem kan have den Anskuelse. Jeg tror ikke, der i det høje Ting vil være nogen Uenighed herom, og ud fra denne Betragtning forstaaer jeg ogsaa, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen maatte sige: Dette maa vi vende os imod, en saadan Sabotage, en saadan Ødelæggelse af Materiel maa vi vende os imod.

Det ærede Medlems Bemærkninger giver

mig Forhaabning om, at han, naar vi kommer til tredie Behandling af Finansloven, hvor de Penge, der skal gives ud til Mandskab, er fastsat i Bevillingerne paa § 22, og navnlig paa § 23, men hvor Spørgsmaalet er dette, om Regeringen skal have Lov til fortsat at spare Penge til Materiel, da vil følge sit Standpunkt fra 1925 og følge vort Standpunkt fra 1925, 1929 og 1930 og derigennem blive i den skønneste Overensstemmelse med den ærede Landstingsmand Hr. Hauch, naar denne sagde, at det kunde ikke nytte at blive ved med at undlade at bevilge de tilstrækkelige Penge til de militære Budgetter, en Udtalelse fra Landstingsmand Hauch, som Venstres store gamle Mand, det ærede Medlem Hr. Neergaard, paa en saa ostentativ Maade understregede under Finanslovens første Behandling i Aar. Jeg siger: jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen paa den lidt mindre udprægede Maade, som det nu engang er det ærede Medlems Skik, har villet understrege, hvad der blev sagt fra Venstres Side baade i Foraaret og i Efteraaret.

Holger Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag er, naar enhver Art af Agitation og alle mulige andre Udenomsting lægges til Side, et Forslag om en Tilpasning, Tilpasning paa et bestemt, afgrænset Omraade. Hvad der i 1923 under det høje Prisniveau, hvor Kronekursen var 71, var Brug for i Kroner til Anskaffelse af Skyts og Materiel, er der selvsagt med det nuværende Prisniveau ikke Anvendelse for, naar Anskaffelserne skal holdes indenfor de Grænser, som var Forudsætningerne i 1922 og 1923, ved Militærlovene.

Der er her foretaget en almindelig Omregning af Bevillingen paa de 30 Millioner, fordelt over 10 Aar, saadan at den i Penge svarer til det i Loven forudsatte Omfang. Der er af den samlede Bevilling med Udgangen af dette Finansaar anvendt godt 20 Mill. Kr., og der er derfor, skulde man synes, ligefrem ikke Anvendelse for dette Beløb paa i alt 30 Mill. Kr. over den Aarrække, Loven bestemte, hvorfor det er om ikke just nødvendigt, saa dog i hvert Fald praktisk at nedskrive noget.

Hvis dette Lovforslag betyder, at man nægter Soldaterne nødvendigt Forsvarsmateriel, som det ærede Medlem Hr. I. A.